

Bescherming of niet?



DOELSTELLING

- De leerlingen begrijpen beter wanneer iemand recht heeft op internationale bescherming (subsidaire bescherming of het vluchtelingenstatuut).
- De leerlingen zijn in staat een mening te vormen over de huidige asielprocedure.



DOELPUBLIEK

1ste, 2de en 3de graad secundair.



METHODIEK

Aan de hand van foto's en bijhorend verhaal leren de leerlingen wanneer iemand recht heeft op internationale bescherming en wanneer niet.



DUUR

25 minuten

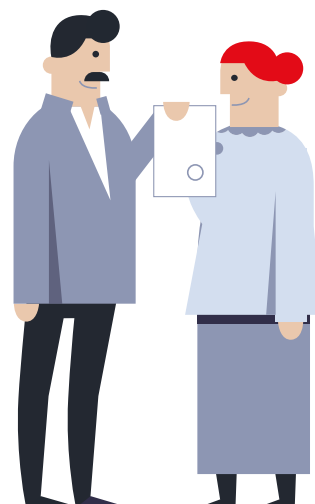


MATERIAAL

- De foto's met aan de achterzijde de verhaaltjes.

VERLOOP

- De leerkracht licht eerst de asielprocedure toe en legt het verschil uit tussen vluchtelingen, migranten en verzoekers om internationale bescherming (voorheen asielzoekers). Dit wordt eventueel gedaan aan de hand van de **fiche 1 "Migrant of Vluchteling?"**. Ook de conventie van Genève en het statuut van subsidaire bescherming wordt behandeld.
- Vervolgens wordt de klas in kleine groepjes verdeeld. De vijf foto's met aan de achterzijde een verhaal van een persoon die wilt migreren worden verdeeld onder de groepjes. De leerlingen lezen het verhaal en denken na of deze persoon in aanmerking zou komen om erkend te worden. Indien wel/niet discussiëren zij over de rechtvaardigheid hiervan.
- Vervolgens worden de verhalen klassikaal behandeld en vertellen de groepjes wat ze denken over hun situatie. De leerkracht geeft telkens het juiste antwoord. Als iedereen aan de beurt is geweest stelt de leerkracht de vraag wat zij vinden van de huidige wetgeving en of zij iets zouden veranderen.



VOOR DE LEERKRACHT

© ISABEL CORTHER



OMRAN

In dergelijke gevallen kunnen mensen beroep doen op de hervestigingsprocedure van de UNHCR (Zie fiche 0). Mensen die erkend zijn als vluchtelingen in een land maar aantonen dat het in dat land niet veilig voor hen is of bepaalde basisbehoeften niet kunnen worden ingevuld komen in aanmerking voor deze procedure waarbij ze worden hervestigd in een derde land. Er wordt altijd eerst gekeken of er geen andere oplossingen in het huidige land bestaan of er geen terugkeer naar het herkomstland mogelijk is. Het aantal plaatsen voor hervestiging is helaas véél kleiner dan de nood. De kans dat deze procedure effectief wordt geïmplementeerd is zeer klein.

© CARITAS INTERNATIONALIS



AÏSCHA

In dergelijke gevallen wordt men meestal erkend als vluchteling. Er is een gegronde vrees voor onmenselijke behandeling vanwege het lidmaatschap van een sociale groep: een meisje zijn in een context waar meisjes worden onderworpen aan genitale verminking.

© ISABEL CORTHER



ABEBE

Armoede of hongersnood geeft geen recht op internationale bescherming. Zij zal dus in principe niet worden erkend.

© ISABEL CORTHER



ALI

Ali vreest voor vervolging of onmenselijke behandeling omdat hij zich niet wil aansluiten bij een religieuze groepering. Hij zal in principe erkend worden als vluchteling

© M.M.



IONE

In dit voorbeeld is er een duidelijk direct verband tussen klimaatveranderingen en de veiligheid van de bewoners van Tuvalu. Dit eiland zal binnen enkele decennia niet meer bestaan puur en alleen omwille van de opwarming van de aarde. Het is zeldzaam dat klimaatverandering zo'n duidelijke oorzaak is van de onleefbaar wordende woonsituatie van mensen. Toch worden deze mensen niet erkend als vluchteling.



BELANGRIJK:

Het is belangrijk om toe te voegen dat de realiteit meestal niet zo zwart-wit is. Soms heeft iemand door zijn situatie recht op een erkenning als vluchteling of een toekenning van het statuut van subsidiaire beschermde maar wordt zijn verhaal niet geloofd of voldoende coherent geacht. De wetgeving is vrij duidelijk maar de toepassing niet altijd even consequent. We maakten in deze oefening een simplificatie van de werkelijkheid opdat de leerlingen de verschillende statuten beter zouden begrijpen en vooral om stof te geven voor discussie en debat.



.....➤ IK BEN OMRAN, 14 JAAR EN BEN AFKOMSTIG VAN SYRIË. *

In mijn land is er al 6 jaar oorlog. Vorig jaar was ik met mijn broertje buiten aan het spelen, opeens viel er een bom en mijn broertje had niet genoeg tijd om zich te verschuilen. Hij is toen gestorven. Mijn mama besloot dat ze niet meer kon blijven en besloot daarom samen met mij, mijn zus en mijn papa naar Libanon te vluchten. Hier is het veiliger want er is geen oorlog, maar mijn ouders kunnen hier niet werken en zeggen dat er hier geen toekomst is voor ons. We zouden graag ergens anders een nieuw leven opbouwen, totdat het in mijn land weer veilig is.

** De verhalen zijn echte anekdotes of gebaseerd op waargebeurde feiten maar de namen zijn fictief en ook de foto's komen niet overeen met de persoon*



.....➤ IK BEN AÏSCHA, 15 JAAR EN WOON IN SOMALIË. *

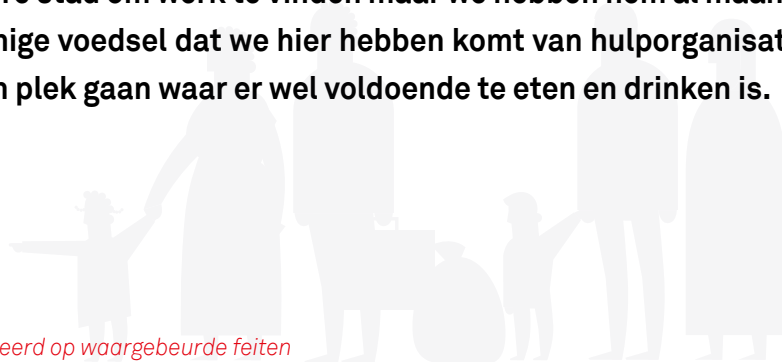
Waar ik woon is het leven niet altijd gemakkelijk. Er woedt een burgeroorlog, er heerst terreur en er is veel droogte. Ik kan gelukkig naar school gaan en haal zeer goede punten. In Somalië zijn bijna alle meisjes besneden. Ik gelukkig niet want mijn ouders hebben zich hier altijd tegen verzet. Ik ben echter heel erg bang dat de druk voor mijn ouders om me toch te laten besnijden op een dag te groot zal worden, of dat een ander familielid me stiekem meeneemt om dit te laten doen. In mijn dorp gelooft immers bijna iedereen dat meisjes die niet besneden onrein zijn. Ik ben echt heel erg bang dat dit me nog te wachten staat.

** De verhalen zijn echte anekdotes of gebaseerd op waargebeurde feiten maar de namen zijn fictief en ook de foto's komen niet overeen met de persoon*



.....➤ IK BEN ABEBE, 16 JAAR EN WOON IN ETHIOPIË. *

Een prachtig land maar helaas is het hier erg droog. Ondertussen heeft het al weer een hele tijd niet geregend waardoor we dit jaar geen oogst hebben gehad. Mijn papa is al vertrokken naar een andere stad om werk te vinden maar we hebben hem al maanden niet meer gehoord. Het enige voedsel dat we hier hebben komt van hulporganisaties. We zouden graag naar een plek gaan waar er wel voldoende te eten en drinken is.



** De verhalen zijn echte anekdotes of gebaseerd op waargebeurde feiten maar de namen zijn fictief en ook de foto's komen niet overeen met de persoon*



.....➤ **IK BEN ALI, 15 JAAR EN KOM UIT AFGHANISTAN. ***

Momenteel bevind ik me in Lesbos, een eiland in Griekenland en wil ik graag op het Europese vasteland geraken om er werk te vinden zodat ik geld naar mijn moeder en zusje kan sturen die nog in Afghanistan wonen. Mijn vader is enkele jaren geleden gestorven, hij werd waarschijnlijk vermoord door de taliban. In Afghanistan was ik heel erg bang om op een dag opgepakt te worden omdat ik me niet wou aansluiten bij de taliban om mee te vechten. Ik kijk uit naar mijn leven dat ik in Europa zal opstarten.



** De verhalen zijn echte anekdotes of gebaseerd op waargebeurde feiten maar de namen zijn fictief en ook de foto's komen niet overeen met de persoon*



.....➤ **MIJN NAAM IS IONE, IK BEN 12 JAAR
EN WOON OP HET EILAND TUVALO IN DE STILLE OCEAAN
TUSSEN HAWAÏ EN NIEUW-ZEELAND. ***

Het leven is voor mij en mijn ouders en zusje behoorlijk moeilijk. Wegens de opwarming van de Aarde en dus de stijgende zeespiegel zal ons eiland binnen 20 jaar misschien niet meer bestaan. Door de klimaatveranderingen zijn er ook nu al erg grote problemen zoals vele overstromingen en moeilijke toegang tot drinkbaar water. Er zit voor ons eigenlijk niets anders op dan te migreren, maar naar waar?

** De verhalen zijn echte anekdotes of gebaseerd op waargebeurde feiten
maar de namen zijn fictief en ook de foto's komen niet overeen met de persoon*